

Hrádocký prameň

December 2018, číslo 20

*N*astal čas pokoja,
keď svet zahalila
zamatová noc.
Nastal čas svetiel,
keď hviezdy rozohrali
nevidané divadlo.
Nastal čas obdivu,
keď múdri ľudia šli
neznámou krajinou.
Nastal čas zázrakov,
keď z neba zostúpili
čistí, Boží anjeli.
Nastal čas piesní,
keď chorál zaznel
prekvapeným pastierom.
Nastal čas lásky,
keď matka prvýkrát

privinula syna.

*Nastal čas milosti,
keď v krehučkom dieťati
narodil sa mocný Kráľ.*

Nastal čas

Stopy

Pred necelým rokom som sedela pri stole v kuchyni a pozorovala ako krásne sneží. S každou vločkou sa moja duša povzniesla. Bola to čarovná chvíľa, v ktorej som vnímala

vd'ačnosť, lásku a ľahkosť snehovej vločky. Ako som tak chvíľu pozorovala padajúce vločky, napadlo mi, že v ľahkom čerstvom napadanom snehu zanecháva človek stopy. Keď však prejde nejaký úsek cesty, jeho stopy sa stratia v ďalšom napadnutom snehu... Spomenula som si na citát jedného múdreho človeka: „Niektorí ľudia prichádzajú do nášho života a veľmi rýchlo z neho odchádzajú. Niektorí zostávajú a zanechávajú stopy v našom srdci a my už nikdy nebudeme takí, akými sme boli predtým.“ S touto inšpiráciou som napísala pieseň Stopy.

Sedíme pri čaji, len tak na kus reči
a v duši vnímame, že nás láska lieči.
Spájame obrázky, čo nám Boh vysníval,
mozaiku života, bezpečie aj príval.
Sedíme pri čaji, vonku ticho sneží...
v pozadí otázka: na čom, na čom, na čom nám záleží?
Čo bolo dnes nie je, zajtra nové bude...
Stopy nás usvedčia na poslednom súde.
Stopy v snehu miznú, miznú v ďalších vločkách,
pozerám pred seba, čakám či ma počkáš.
Stopy v piesku miznú po prílive,
verím, že zostaneš, keď sú, keď sú, keď sú dni búrlivé.
Stopy, stopy ... kde sú stopy Tvoje,
hľadám chvíle, v ktorých stretli moje.
Stopy, stopy ... čo v nás zanechali,
keď sme spolu životom kráčali.
Sedíme pri čaji, hľadáme na seba...
Snáď sme nestratili, z duše večnosť neba.
Pravda nám ukáže, čo sme zanechali,

keď sme cestou spolu k Životu kráčali.
Stopy, stopy ... kde sú stopy Tvoje...
hľadám chvíle, v ktorých stretli moje.
Stopy, stopy ... Lásku uchovali,
keď sme spolu k Životu kráčali.
Stopy v nás sú pečať, pečať, čo zostane,
skúsenosť uchovám aj keď, aj keď, aj keď tvár zostarne.

Milí priatelia,

je dobré si uvedomiť aj počas krásnych sviatkov lásky a pokoja, že hoci stopy, ktoré zanecháme v snehu zmiznú, zanechávame aj iné stopy. Stopy v srdciach našich blízkych. V našich deťoch, v manželovi, či manželke, v rodičoch a priateľoch. Sú to stopy, ktoré sú akousi pečaťou na ich srdci. Všetci túžime po láske a pokoji. Túžime, aby milovaní zostali s nami. A predsa sa musíme lúčiť.

A predsa, napriek stopám lásky a pokoja, zostávajú aj stopy bolesti a strachu. Stopy, ktoré nás hlboko rania. A my žijeme v zajatí horkosti, trpkosti a nepokoja. Nie, tak to nemá byť. Vianoce nás odkazujú na stopy Toho, kto prišiel do tohto sveta, aby zanechal stopy pokoja a lásky na veky. Prišiel, aby zostal, aby nás miloval, zachránil, chránil, sprevádzal, viedol. Jeho stopy sú blahom pre dušu. Kristus. Jeho príchod nám každý rok pripomínajú Vianoce. Je tu aj pre teba. Je čas uveriť Mu. Je čas, aby si objavil Jeho prítomnosť. Stopy, ktoré zanechal a ktoré tvorí. Je čas, aby si nechal priestor v tvojom živote tvoríť nové - nech Jeho prítomnosť, ktorej sa otvoríš zanecháva stopy v tvojom vnútri, v tvojom živote. Nech potom stopy, ktoré zanecháš ty, sú pečaťou lásky na srdciach tých, ktorých ti pošle na cestu života.

Prajem nám nech aj tieto Vianoce objavíme stopy Boha... Krista.

Anna Belanji, zborová farárka

Adventné prípravy

Boli raz dve rodiny. Z rovnakého mesta, s rovnakými záľubami i sociálnym zázemím. Dokonca s deťmi v podobnom veku. Stále bývajú v susedných uliciach. Možno sa občas stretnú, možno pozdravia, kto vie.. Práve sa pripravujú na Vianoce. Jedni i tí druhí. A skutočne precízne. Určite nič nepodcenia. Sú si takí podobní – a predsa v mnoho odlišní. V kuchyni majú pripnuté pre nich veľmi dôležité odkazy:

(Ulica na svetskom vršku)

Toto musím stihnúť zariadiť:

Aby bol **OHEŇ** v krbe.

Aby bol **POKOJ** pri vianočných filmoch .

Kúpiť **HREJIVÉ** ponožky.

Zabalit' dobrú **KNIHU**.

Spraviť **PORIADOK** v dome .

urobit' bolo **TEPLO** v izbe.

Položiť **DAR** pod stromček.

Nech nie je sklamané moje **DIEŤA**.

Vyrobit' **VENIEC** z ihličia.

Aby bol **UMYTÝ** riad .

Nech je **NÁDEJ**, že zas nepriberiem.

Nezabudnúť **ROZZIARIŤ** svetielkami dom.

Vymyslieť program na **VEČER**.

Nezabudnúť **POZVAŤ** hostí na večeru.

Uf, mám to konečne za sebou!

(Ulica v duchovnej tíšine)

Milý Otče,

zapáľ **OHEŇ** v mojom srdci,

prines Svoj **POKOJ** do mojej duše.

Nech počujem Tvoje **HREJIVÉ** slová,

nech denne beriem do rúk Tvoju **KNIHU** kníh.

Sprav **PORIADOK** v mojom vnútri.

Daj, nech cítim **TEPLO** Tvojej lásky.

Nech dokážem prijať vzácny **DAR**,

to narodené Božie **DIEŤA**,

ktoré na hlave nieslo **VENIEC** z trnia,

aby som ja bol **UMYTÝ** od hriechu.

Len s Tebou mám **NÁDEJ** spasenia.

Ty vieš **ROZZIARIŤ** moje Vianoce.

Viem, že vianočný **VEČER** bude plný Tvojich zázrakov.

Dovoľ mi **POZVAŤ** Ťa do svojho domu i srdca.

Amen

-zk-

Retrospektíva

Plnými dúškami prežívame vianočný čas. Možno už hľadáme dopredu a rozmýšľame, čo nás v novom roku prekvapí. Možno sa otáčame späť za tým prežitým. Aj v živote nášho zboru sa treba občas obzrieť späť a pripomenúť si, že prežitý čas bol vzácny a na Božie požehnanie bohatý. .. a takto plynul čas.

Pod'akovanie za úrody

V nedeľu 21.10.2018 sme sa stretli na Bohoslužbách, na ktorých sme d'akovali Nebeskému Otcovi za požehnanie úrody našich polí. Požehnanie úrody je prejavom Božej lásky k nám, Jeho starostlivosti o nás a naše telesné životy. Duchovne nás však Pán Boh vyzýva aj k tomu, aby sme vyšli na tzv. duchovné pole. Boli tými pravými Božími zberačmi -privádzali stratené duše do Jeho blízkosti.

Rok 2018 bol v našom kraji rokom plne požehnaným v úrodách. Toto požehnanie sme si pripomenuli vyzdobením nášho kostola tým, čo sa na našich poliach a v našich záhradách urodilo.

Ďakovať treba, zvlášť

vtedy, keď cítime hojnosť Božieho požehnania. Požehnania v našich záhradách, na poliach, ale i v našich životoch. Táto nedeľa bola tou správnou príležitosťou.

Jesenné stretnutie žien

Desaťtisíc dôvodov na radosť – to bola téma tohtoročného jesenného stretnutia žien, ktoré sa uskutočnilo dňa 11. novembra 2018. Takmer 60 žien z Liptovského Hrádku i okolitých obcí sa malo počas príjemného programu možnosť bližšie spoznať, spolu sa modliť, spolu spievať nášmu Nebeskému Ockovi ale i prijať duchovné povzbudenie. Jesenný čas je typický tým, že máme menej tepla, svetla, menej aktivít a hovorí sa, človek zvykne tak trochu upadať do melanchólie či krátkodobých smútkov. O ľudskom prežívaní a o tom, či je to naozaj tak, čo na nás vplýva a ako sa z takýchto situácií dostať, sme sa v zaujímavom rozhovore

porozprávali s pani psychologičkou. Spoločne sme si uvedomili, že najlepším lekárom na všetky trápenia je živý Ježiš Kristus. Po tomto rozhovore sa nám prihovorila sestra farárka Anička Belanji a ponúkla duchovné východiská tak, ako sú zaslúbené v Slove Božom. Smútok je prirodzenou súčasťou nášho prežívania, pri ňom by sme sa mali zastaviť. Prijat' smútok a aj v smútku cítiť Božiu prítomnosť. Radosť aj smútok nás učia ceste k rastu a dozrievaniu – počas celého nášho života. Dôležité je zastaviť sa a prijať nielen smútok, ale i Božiu lásku, ktorú nám núka Hospodin. Uvedomiť si, že je s nami a nevzdá sa nás. S ním každá prekážka a každá starosť bude zvládnuteľná a v každej životnej situácii budeme mať tisíce dôvodov pre radosť. Čas vymedzený pre oficiálny program ubehol akosi rýchlo. Bol príjemným a užitočným využitím nedeľného popoludnia.

Ďakujeme našej kapele, ktorá nám poslúžila piesňami, našim mládežníkom za projekciu a ozvučenie, našim milým žienkam za prípravu programu, výzdoby,

občerstvenia a hlavne Pánu Bohu, za to, že bolo cítiť, že je medzi nami prítomný, že nás premieňal a posilňoval.

Misijné bohoslužby

Aj v jesennom a zimnom období (raz za mesiac) sme sa stretávali pri vzácných udalostiach nášho zboru – na misijných bohoslužbách. Na bohoslužbách spestrených videoprojekciou či témou prispôsobenou detskému poslucháčovi nám kázňou poslúžila naša sestra farárka, Anička Belanji, jedenkrát sme medzi sebou privítali hosťa - brata Slavomíra Slávika, evanjelického farára, pôsobiaceho v EVS (Slovenské evanjelizačné stredisko), ktorý nám poslúžil kázňou Slova Božieho. Spoločné stretnutia sprevádzala naša kapela, do programu

prispeli viacerí členovia nášho cirkevného zboru – čítaním Slova Božieho, modlitbami, básňami a piesňami. Spoločne sme spolu ostávali pri čajíku, káve, koláčikoch a príjemných rozhovoroch. Bol to krásne prežitý čas a Božiu prítomnosť bolo cítiť medzi nami. Ďakujeme každému, kto svojou trochou prispel k realizácii týchto vzácných stretnutí, ďakujeme Pánu Bohu, že je medzi nami prítomný.

Ostatné – opakujúce sa, no vždy zaujímavé

V tomto období sme sa stretávali aj na Biblických hodinách, kde veľmi zaujímavou formou – projekciou a výkladom slúži náš brat kurátor Ivan Plachtinský. Sú to vždy zaujímavé a podnetné stretnutia, na ktoré vás srdečne pozývame.

Súčasťou našich zborových aktivít sú aj pravidelné stretnutia modlitebného spoločenstva, dorastu, mládeže, detskej besiedky a spevokolu. Sú to stretnutia, ktoré nás obohacujú a pomáhajú duchovne rásť. Pozývame vás medzi seba.

-zk-

Rok 2018 – rok zmien

Aký bol rok 2018, ten môj či tvoj? Celospoločensky a celosvetovo môžeme konštatovať, že bol pokojný. Neprežili sme vojnu, hladomor či ničivú prírodnú katastrofu. Tu, doma. Tu je bezpečne a to, čo sa deje na iných kontinentoch je našťastie dosť ďaleko. Preto sa zdá byť rok v globálnom meradle pokojný.

Každý z nás však prežíva svoje osobné boje, prehry i víťazstvá, skúšky vytrvalosti i odvahy. Pre mnohých z nás to bude práve tento rok, ktorý bol iný, zlomový, ktorý ostane navždy vpísaný v našich spomienkach. Práve rok 2018. Nielen tam, v inom meste, krajine či na inom

kontinente bol iný. Tu, u nás, v našom zbore. Zdieľajme sa, vnímajme sa navzájom, cíťme spolu, povzbudzujme sa, učme sa od druhých a ďakujme Pánu Bohu, že On je východiskom z našich neistých dní i smerovou tabuľou na križovatke našich ciest.

Verte, že nechať vniknúť do svojho vnútra, otvoriť to, čo v najhlbšom vnútri prežívame nie je vôbec jednoduché. Preto si veľmi vážim, že títo ľudia, ktorých príspevky budete práve čítať, boli ochotní a schopní, často v slzách, nielen tieto riadky napísať ale prežiť a s prežitým sa s nami podeliť. Osobne si veľmi vážim, že moje pozvanie do tejto tématiky neodmietli. Vďaka Pánu Bohu za každého z nich.

-zk-

Každý jeden deň prináša do našich životov nové skúsenosti, výzvy a zmeny.

Aj ja osobne som prešla rôznymi zmenami a rozhodnutiami. Najväčšia zmena v tomto roku bola pre mňa zmena školy. Je to zaujímavý pocit, keď sa teraz obzriem späť a uvedomím si, že som tento kalendárny rok začínala na základnej škole a budem ho končiť na strednej. Spomínala som tiež, že som čelila aj mnohým výzvam, ako boli monitory či prijímacie skúšky na strednú školu. Potom prišli rozhodnutia, na ktorú strednú školu mám ísť a aký ďalší krok mám urobiť. Mnohé z týchto vecí, ktoré stáli predou mnou, boli pre mňa „krokom do neznáma“, no vedela som, že Ten, ktorý je nad tým všetkým, pozná úmysly, ktoré má so mnou. Bolo pre mňa veľmi vzácné mať istotu Božej prítomnosti a lásky. On bol Ten, ktorý mi dával novú nádej a istotu do ďalších skúšok. A tak s Ním a vďaka Nemu vnímam túto zmenu ako veľmi pozitívnu. Hoci nie som na tejto škole až tak dlhý čas, vnímam, že je to tá správna škola, na ktorej ma On chcel mať. Vnímam tam svoju úlohu a svoje miesto medzi ostatnými spolužiakmi a študentmi. Aj skrze túto zmenu som pochopila, že sa nemusím báť ísť do nových vecí, lebo On ma neopustí a nezanechá, tak ako to zaslúbil. On bol a je stále verný v každom čase, v každej skúške a v každej zmene. Je úžasné, že Mu môžem dôverovať a zakúšať, aký je.

Som Pánu Bohu veľmi vďačná, že ma v tomto rozhodnutí utvrdzuje a dáva mi do srdca Jeho pokoj. Som Mu vďačná aj za mojich rodičov a ľudí, ktorí pri mne v tejto zmene stáli a boli pre mňa modlitebnou oporou. Ďakujem Mu za to ako sa o všetko stará a modlím sa, aby viedol moje kroky a rozhodnutia aj naďalej.

Katka Čupková

S manželom sme vždy túžili mať veľkú rodinu. V máji tohto roku nás Pán Boh požehnal a nám sa narodila naša tretia dcérka, Anička. Svet však nie vždy vníma a chápe, že dieťa môže byť pre nás darom, požehnaním i radosťou. Ešte počas tehotenstva sme sa pomerne často stretávali s negatívnymi reakciami, nepochopením v odhodlaní mať v dnešnej dobe tri deti. Pri našej druhorodenej dcérke sme boli rozhodnutí pre meno Anna, no cestou do pôrodnice sme si to rozmysleli a bábätku sme dali meno Miška. Pán Boh však už vtedy vedel, že Anička ešte len príde. Prišla. O tri roky.... Prišla ako svetlo do našich otázok a hľadania riešení spojených s ďalším smerovaním našej rodiny. Pán Boh nám skrze jej život vniesol svetlo - novú radosť, očakávanie a požehnanie.

Je náročné sklbiť výchovu detí a starostlivosť o ne, domáce práce, školy a škôlky, ich záujmy a krúžky – no rozhodne by som nemenila. Byť mamou troch princezničiek je veľmi náročné no zároveň tak výnimočné. Každý deň ďakujem Pánu Bohu za ne. Prosím Ho o pomoc pri výchove, o zdravie i trpezlivosť, ktorú veľakrát strácam.

Tento rok bol rokom viacerých dôležitých udalostí v našej rodine. Stali sme sa nielen trojnásobnými rodičmi ale aj krstnými rodičmi malej Adelky. Popri radostných udalostiach sme prežívali aj ťažšie okamihy. Vo veku 93 a pol roka nám zomrel starý otec. Naše deti však mali vďaka Pánu Bohu príležitosť spoznať ho. Mali možnosť potešiť ho svojimi obrázkami, básničkami a piesňami, ktoré sa naučili na detskej besiedke. Mohli tak pocítiť lásku a pohladenie veľkými, staručkými a ťažkou prácou vyrobenými rukami môjho starého otca.

RP

Pre mňa je rok 2018 zlomový, pretože sa zmenilo veľa vecí v mojom živote. Začalo to tým, že som skončil základnú školu a nastúpil som na strednú.

Ked' som nastúpil na strednú školu, uvedomil som si, že som vo svojom živote prijal viac zodpovednosti. Akoby som sa dostal do vyššieho levelu - a to nielen v škole ale aj v duchovnej oblasti. Pocítil som, že aj Pán Boh chce odo mňa niečo viac. Začal som sa viac zapájať do rôznych programov v dorastovom tíme, v detských táboroch a chatách a do mnohých iných aktivít. Cez tieto akcie ma Boh posúva ďalej a vedie k službe, aby Jeho meno bolo oslávené. Ďakujem Mu, že je blízko a že ma sprevádza na každom kroku.

Daniel Kubovčík

Pred tromi rokmi vážne ochorel môj ocko. Počas jeho pobytu v nemocnici som prosila Pána Boha, aby mu ešte predĺžil život na zemi.

Ocko nezomrel. Bol už však príliš slabý, takmer slepý, až nakoniec zostal ležať v posteli a potreboval dvadsaťštyrihodinovú každodennú starostlivosť. Bola som úprimne rada, že mám svoje sestry, veľkú rodinu, lebo sama by som to určite nezvládla. Raz som otvorila Bibliu, oči mi padli na Žalm 91, 14 -16, ktorý znie: „ Vyslobodím ho, lebo sa ma pridrža a ochránim ho, lebo pozná moje meno. Bude ma vzývať a vyslyším ho, budem s ním v súžení, vytrhnem ho a oslávim. Nasýtim ho dlhým životom a ukážem mu svoje spasenie.“

Počas starostlivosti o ocka a v mnohých rozhovoroch s ním som zistila, že ešte nebol pripravený stretnúť sa s Pánom Ježišom v nebesiach, ale Božie prísľuby zo žalmu sa stali v jeho živote realitou. Pán Boh počul ockovo volania o pomoc, bol s ním počas súženia a v bolesti. Vyslobodil ho od mylného presvedčenia, že poznať Boha stačí iba svojim rozumom. Treba Ho poznať srdcom, v najhlbšom vnútri, ako pravdu a vstúpiť do vzťahu s Ním skrze vieru v Ježiša Krista. Odpustil mu vyznané hriechy, nasýtil ho dlhým životom (žil 93 a pol roka) a daroval mu spasenie.

A čo Pán Boh učil mňa počas tohto obdobia?

- Moja viera v Pána Boha sa musí odzrkadľovať na mojich skutkoch.
- Musím odpustiť slová alebo reakciu, ktorá mi spôsobila bolesť. Ten človek to nemusí myslieť zle, ale spôsobuje to choroba a trápenie.
- Pripomínal mi štvrté prikázanie „ Cti otca svojho i matku svoju.“

Aj keď je taký nevládny, zábudlivý, možno tvrdohlavý, netrepezlivý, nervózny...Aj my o chvíľu budeme starí a možno chorí a budeme radi, keď na nás naše deti kvôli zaneprázdnenosti nezabudnú. Dúfam, že príklad, ktorý im dávame v starostlivosti o vlastných rodičov ovplyvní aj ich správanie.

- Učila som sa vžívať do myslenia a postavenia ocka, chápať svet jeho očami, vnímať, ako sa má, čo potrebuje. No veľakrát som zlyhala.
- Presvedčila som sa, že bolesť je tiež súčasťou požehnania.

Na záver chcem ďakovať Pánu Bohu, úprimne, z celého srdca, že mi daroval starostlivého otca, i za to, že som sa mohla podeliť sa s vami o radosť z toho, že môj ocko sa mohol v starobe stať účastníkom Božej milosti. Izaiáš 46,4 „ Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin vás budem nosiť. Ja som učinil, ja i dvíham, ja ponesiem i zachránim.“

J. Janigová

Rok 2018 bol pre mňa rokom veľkej skúšky, ktorá prišla ako blesk z jasného neba. Jedného dňa som sa ocitla v nemocnici. Počas pobytu v nej, som ešte nechápala čo sa deje, ale neskôr prišla do môjho života neistota a strach. Uvedomila som si, že musím odovzdať Bohu moju rodinu, moje deti, moju prácu a môj život a že všetko závisí na Jeho milosti. Hoci som svoj život zverila Bohu do rúk už pred viac ako 30-mi rokmi, opäť som stála pred rozhodnutím bezvýhradne sa Mu odovzdať a úplne MU dôverovať.

Povzbudením a sa mi stalo Božie slovo, ktoré si čítam každý deň. Privlastňovala som si zasľúbenia z 103 žalmu, že *On odpúšťa všetky moje viny a uzdravuje všetky moje nemoci*. Vyznávala som to nahlas v modlitbe a ďakovala Mu za to, že to patrí aj mne. Pochopila som, že **Bohu na mne záleží**, pretože ma stvoril, vdýchol mi dych života a moje telo je Jeho chrámom, o ktorý sa On postará. ZA to MU ďakujem.

Jana Plachtinská

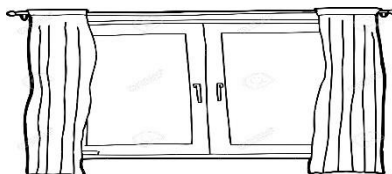
So zmenami sa mi asociujú dve spojenia: „Pozor zmena!“ a „Zmena je život!“ Prvá slovné spojenie nás upozorňuje na to, že zmena nás môže nečakane prekvapiť. Druhé hovorí o pozitívnej, životodarnej premene. No čo ak sa veci zmenia inak, ako sme to očakávali? Čo ak nechceme zmeniť dobre zabehnuté koľaje? Čo keď sa zmene nedokážeme ani po dlhšom čase prispôbiť? Ak sa v našom živote nedejú zmeny, niečo nie je v poriadku. Je to ako s vodnou plochou, jazerom. Ak do jazera nepriteká a neodteká voda, neprináša

a neodnáša naplavený materiál, stáva sa z neho močiar, mŕtve miesto. Avšak čerstvá, pritekajúca voda prináša život, udržiava jazero živým a aktívnym objektom. Sila čerstvej vody môže mať aj ničivé následky, ktoré trvajú dlho, sila vody mení štruktúru brehu a zdá sa byť nebezpečnou. Tak ako zmeny v našom živote. Táto sila zmeny je nevyhnutá pre nás samých. Chráni nás pred zbahneným životom a udržuje bdelym. Hovorím o vnútornej zmene, reakcii na zmenené prostredie. Je odpoveďou na počuté Slovo. Boh sám je nemenný, no naše životy chce vidieť premenené. On je tvorcom zmeny, ktorá je život sám, no vo svojej podstate je Nemenný. Život s Bohom ťa nenechá v bahne stereotypu, no dodá ti odvahu vpustiť či vyrovnať sa so zmenou, lebo On je stále s tebou, On, ktorý ťa drží a udržuje pri živote.

ĽP

☺ d d y c h ☺ v é

OSEMSMEROVKA

V osemsmerovke vyčiarknite slová:

ANJELI, ČLOVEK, DIEŤA, HOSPODIN, KRÁĽ
 KRÍŽ, LÁSKA, MAŠTAL, NÁDEJ, NARODENINY,
 SRDCE, SVETLO, SYN

Z neprečiarknutých písmen doplňte text:

VIANOCAMI SA ZAČÍNA TO,
 ČO OSLAVUJEME
 POČAS *VEĽKEJ NOCI*.
 DIEŤA V KOLÍSKE
 SA STALO **KRÁĽOM** NA KRÍŽI.
 VĎAKA *Betlehemu*
 MÁME V NEBI _____.

K	E	A	T	Š	A	M	S	O	S
N	R	L	Á	S	K	A	L	R	K
Á	A	Í	I	P	A	T	D	K	E
D	S	Ť	Ž	L	E	C	N	R	V
E	☆	I	E	V	E	T	Y	Á	O
J	E	E	S	I	A	J	S	E	L
H	O	S	P	O	D	I	N	☆	Č
Y	N	I	N	E	D	O	R	A	N

ZNAKOVKY

Na ich vylúštenie použite dekodér:

A	E	I	O	U	Y
☉	&	*	♯	☞	❖

Boh J& T☉M, KD& SM& M❖.

N☉DÝCH♯L S☉ NÁŠH♯ VZD☞CH☞

☉ KRÁČ☉L P♯ T&JT♯ Z&M*.

Boh J& VŽD❖ V TV♯J&J BLÍZK♯ST*.

VŽD❖ J& T☞ PR& T&B☉.

Boh N*KD❖

N&Z☉B☞DN& N☉ T&B☉.

Texty sú použité z knihy Vďaka Betlehemu od Maxa Lucada z vydavateľstva Kumran.

P♯ž&Ghn☉né V*☉n♯c&!

Bol sám

Tento príbeh nie je typickým vianočným príbehom, identifikovateľným so všetkými esenciami Vianoc – pokojom, nádejou, láskou, svetlom či vôňami a chuťami, ktoré k týmto dňom patria. O to nástojčivejšie sa žiada byť vypovedaný – práve dnes. Práve teraz.

Tento príbeh je malou sondou do veľmi krátkej životnej etapy jedného mladého človeka. Študentské časy bývajú len krátkym obdobím, napriek tomu, asi všetci na tento čas radi spomíname. Je to krátke, no rozhodujúce obdobie, lebo práve vtedy sa formuje osobnosť človeka, jeho hodnoty a smerovanie. Mnohých študentov stretávame ako deti – a zrazu – vidíme pred sebou dospelé, samostatne mysliace osobnosti, s maturitným vysvedčením v ruke a stojíme v nemom úžase nad tým, ako ten čas rýchlo beží.

Aj tento chlapec bol taký. Možno sme sa stretli, možno nie. Ubehlo to akosi rýchlo. Pamätám si len jeho meno a „vizitku“ – problémový žiak. Jeho príbeh vo mne ožil po rokoch. V krátkej pracovnej prestávke sme sa s kolegom rozprávali o hodnotách dnešnej spoločnosti, o tom, čo sa od mladých vyžaduje (alebo skôr nevyžaduje, aj keď by sa malo) a ako k tomu pomáha alebo škodí vlastná rodina. Opýtal sa ma : „pamätáš si na neho?“ Samozrejme, že pamätám, hlavne kvôli tej jeho neslávnej „vizitke“. Čo bolo príčinou a dôsledkom jeho správania, to som nikdy neskúmala – veď ani nebol dôvod. Kolega pokračoval: „vieš, aký bol, už na neho nebolo pomaly čo vymyslieť, nájsť spôsob, akým ho tak ľudsky vychovať. Raz som na neho dozeral pri hrabaní lístia. Musím sa priznať, že som mal chuť mu šchnúť jednu výchovnú poza uši. Ale keď mi rozpovedal svoj príbeh, začal som sa na neho pozerat' inými očami.“

Tento chlapec prišiel o otca pri nešťastí. Mama si zakrátko našla priateľa a založila s ním novú rodinu. On putoval do výchovy príbuzným. Strata rodinných istôt, dôvera v inštitút manželstva sa stratila. Všetko to sklamanie sa začalo prejavovať na jeho správaní. Krátkozraké východisko či výkrik do tmy poskytol alkohol– a to nielen mimo školy. Prešľapov, dohovárania a výchovných opatrení bolo už priveľa, prišlo vylúčenie zo školy. Prestáhoval sa do iného kraja, našiel si priateľku – a tá - po krátkom čase ho opustila. Tento mladý človek našiel definitívne, pre neho jediné možné východisko - pod kolesami vlaku. „Mal iba sedemnást“ , skonštatoval smutne kolega. Toto boli pre mňa desivé informácie. O nič horšie by to však nebolo, keby mal dvadsať alebo dvadsaťpäť,

strašné na tom bolo to, že ostal sám. Za veľmi krátky čas došlo v jeho živote k viacerým tragédiám, k zlomovým okamihom, ktoré neunesol – a nebol pri ňom nikto, kto by mu v rozhodujúcej chvíli ukázal aspoň malé svetielko nádeje. Komu by mohol dôverovať, otvoriť sa. Kto by mu povedal tú dôležitú správu, že je vzácny a jedinečný a že je milované Božie dieťa. Že hoci nás opustí otec i matka, bratia i sestry – On nás neopustí a nezanechá. Nemal mu kto povedať o tejto pozitívnej zvesti. Už mu nepomohli sviečky zapálené pri jeho fotografii, ani súcitné odkazy bývalých spolužiakov, že im chýba a že na neho nezabudnú. V tej chvíli som cítila aj ja akýsi pocit viny. Vnímala som ho len ako problémového žiaka, uzavrela som to takto v sebe a nemala dôvod zamýšľať sa nad tým, prečo sa tak správal – rebelantsky sa zrejme snažil upozorniť na seba a kričal tak o pomoc – no ostal sám. Napokon stratil chuť žiť.

Tento príbeh je skutočný a pre mňa tak silný, že sa stáva výzvou. Myslím na tohto mladého človeka už niekoľko mesiacov a intenzívne si uvedomujem, aké dôležité je šíriť evanjelium medzi ľuďmi, hlboko cítim, že Slovo Božie nepatrí len do kostolov, na hodiny náboženstva, na kresťanské festivaly – tam, kde ľudia účelovo prichádzajú, aby o Bohu počuli, ale že zvesť evanjelia sa musí dostať aj medzi tých, ktorí o Bohu nikdy nič nepočuli, na námestia, do obchodov, úradov, všade tam, kde to nie je až také samozrejmé.

Pán Boh nás vyzýva, aby sme neboli len poslucháčmi ale aj činiteľmi Slova. My však často ani nevieme, kde, kedy a ako sa ľuďom prihovoriť.

Tento príbeh mi otvára oči – byť viac vnímavá k ľudskému utrpeniu, k ľuďom tichým a zamysleným, všímať si viac svet okolo, modliť sa za to - a Pán Boh vie, ako na to. On si použije človeka spôsobom, ktorý je tým najlepším. Tak nech je pre vás tento príbeh nie iba smutným konštatovaním neslávneho konca ale výzvou pre nový začiatok. Možno sa nám takto podarí zachrániť aspoň jeden vzácny ľudský život.

Na záver: keď píšem tieto riadky, mám pred očami konkrétnych ľudí z nášho cirkevného zboru, ktorí toto robia. Neboja sa. Odvážne, vo svojom zamestnaní, vo svojom okolí i rodinách, robia to, čo Pán Boh očakáva. Vyznávajú a šíria. Sú dôležitými „informátormi“ a svedkami života s Bohom. Sú rybármi ľudí, činiteľmi Slova, žencami na duchovnom poli. (tých prirovnaní je v Biblii veľa). Ďakujem Pánu Bohu za vás.

Zastavenia

Túžila som, aby sa mi pred očami objavil príbeh, ktorý vyrozprávam o pravde a svetle, ktoré môže vstúpiť blízko k Tebe...

Ľahučko vyberať písmená vytvárajúce slová, vety a v nich vyjadriť myšlienky, do ktorých vložím príbeh, prerastajúci hlboko do vnútra a novým ránom bude silnieť a silnieť. A akosi mi to nejde, myšlienky ma zrádzajú - prichádzajú a vzápätí sa rozplývajú ako ranná hmla.

Niečo mi chýba – utíšenie a pokoj.

Spomienky

Blikajú na minulé a pritom nezabudnuteľné.

...na vianočnom stromčeku
visiace orechy na tenkej nitke,
malá zásterka, či knižočka pod
stromčekom, ktorá sa náhodou
objaví ešte pár dní pred
„sviatkami“...
a - napokon
slzy radosti a dojatia pri objavení,
že tento darček patrí
práve vám.

Nostalgia

Prečo mnohí ľudia prepadnú túžbe odísť, nevrátiť sa a napokon aj odchádzajú....

Často ma prepadá smútok nad rozhodnutím našich blízkych, známych, ktorí emigrovali za prácou, za poznaním, objavovaním nového, hľadaním nového krajšieho a vzrušujúceho. A predsa túžim, že časom, možno preto, že mám možnosť sa s niektorými stretnúť a objaviť v nich mnohokrát prebúdajúcu sa vôňu po domove, raz zatúžia vrátiť sa natrvalo.

Radosť v nádeji

Čosi rovnako neviditeľné migruje v myšlienkach, odíď, vzdial' sa... migruje aj naše „ja“ a hľadá svoju kotvu v rozbúrenom mori.

V neskorej jeseni, pozorujem semienka, či lístočky, ktoré ešte sem tam poletujú v povetrí.

Dopriať si ulapiť a nepustiť chvejúci sa lístok so semienkom vo vetre, aktuálne posolstvo jari, ktoré otvára a chce nasmerovať novú cestu k životu a hľadaniu pravdy.

Láska Vianoc je vôňa po domove, túžba vrátiť sa ku kolíske svojho pôvodu. Návrat tam, kde bolo zasiate semienko lásky, aby opäť vzkĺčilo, rástlo a dozrievalo ako súčasť príbehu Božej lásky.

V. Jančiová

Premena

V prírode práve kralovala jar. Po nej nenápadne nastúpilo leto. Ona žila s nimi, tak celkom prirodzene, hoci nemala nič. Vôbec nič, čím sa mohli pýšiť ostatní. Všetko okolo hýrilo farbami, tráva bola zelená, motýle belasé i hnedé, slnko zlaté - a ona nemala ani jedinú farbu. Bola priehľadná. Nemala vôňu ani chuť a nikdy sa tak nemohla vyrovnáť voňavým a chutným malinám. Nevydávala žiadne teplo – tak, ako slniečko, alebo mačiatko – keď sa pritúli. Nemala ani svoj vlastný tvar, aký majú vysoké stromy či kamene na cestách. Dokonca nemala ani vznešené meno ako Poniklec či Salamandra škvrnitá. Jej meno znelo tak obyčajne – voda. (mnohí jej dávali nie príliš romantickú prezývku – H₂O).

Nemala sa s kým porovnať, preto ani nevedela, či je na tomto svete vôbec dôležitá.

Čas sa nachýlil k jeseni a prišiel prvý mráz. Všetko voňavé a chutné razom zmizlo, tráva zvädla, slnko už nebývalo tak teplé ako voľakedy. Zima celkom pohltila krajinu.

V tej chvíli sa v rukách Majstra začali diať zázraky.

On vie z obyčajných vecí vyčarovať poklady. Aj s kvapkou vody mal úžasné plány. Trošku ju oviol ľadovým vetrom a zrazu z beztvareho nič sa stala nevídaná kráska.

Strieborná snehová vločka.

S tvarom, ktorý obdivuje celý svet. Deti od šťastia

výskajú keď lieta s vetrom sem a tam. Vedci pozorujú jej štruktúru pod mikroskopom, chcú ju opísať a pochopiť, umelci sa nejdú vynadávať nad jej krásou, chcú ju zvečniť na plátnach a vo fotografiách. Je zložitá, nádherná a jedinečná, utkaná z jemnulinkej čipky. Na slnku sa trbliece ako vzácny drahokam.

So snehovými vločkami akoby sa zrazu vrece roztrhlo. Sú ich stovky, tisíce, padajú pomaly a svet halia do bielobielej nádhery, čistučkej a tichej. Slnko túži kúpať v nich svoje lúče a odrážať ich nádheru. Ten zimný čas je skutočne nádherný.

Ved' Majster naozaj dokáže zázraky. To beztvare nič premení na unikát. Dá vyniknúť tomu najlepšiemu zo samej podstaty bytia každého jedinca. Z toho, okolo ktorého svet prechádza bez povšimnutia spraví obdivuhodný exponát. Kto by tomuto bol v lete vôbec uveril?

Za oknami ticho padá sneh. Svet je premenený. Milióny vodných kvapiek v krištáľovo čistej nádhere. Milióny drobných zázrakov, ktoré dokáže urobiť len On. Premeniť, rozžiarit', roztancovať i potešiť.

Kvapka vody počas zimy nespýšnela. Vložila sa do Majstrových rúk a nechala sa premieňať. Dôverovala mu, že má s ňou dobré zámery a On vytesal z nej to najlepšie. Z vďaky sa na jar nebála roztopenia. Chcela byť užitočná. Už vedela, že je dôležitá, rada sa premenila na obyčajnú kvapku, aby poslúžila iným – dala tak dôležitú vlahu, aby pestré kvety mohli opäť rásť.

.. Majster je úžasný, má veľké plány a zázraky dokáže aj s človekom. Nechaj sa premieňať.

Dôveruj

Rok nachýlil sa k svojmu koncu.

Už, už dohasne.

Čo bolo súčasným, stáva sa
minulým. Ostáva v spomienkach
tiché a nemenné.

Na cestu vpred nech Svetlo
svieti, hreje, objíma i lieči.

To Svetlo Božej lásky v nás.

Požehnaný rok 2019

Moje poďakovanie patrí všetkým tým vzácnym ľuďom, ktorí svojim talentom a ochotou prispeli k tomu, že aj tento rok bol náš časopis pestrý a podnetný. Ďakujem aj tým, ktorí finančne podporili vydanie tohto čísla.

Zuzana Karabínová, šéfredaktor

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok

Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji

tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou sa obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 250 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami